

Muhacir Hafız Ahmed

(1894–1948)

MACARİSTAN MUHACİRLERİNDEN. Bediüzzaman'ın medresesi-nin bitişiğindeki Yokuşbaşı Mescidinin imamı. Üstadın Barla'daki ilk ev sahibi. Barla'ya ayak bastığında, Üstad yirmi gün kadar onun evinde misafir kaldı. Hanımı, iki kızı, oğlu ve damatları ile birlikte, Risale-i Nur'a ve Üstada büyük hizmetlerde bulundu.

“Başımıza devlet kuşu kondu”

Üstad Barla'ya ayak bastığında, onu oralarda tanıyan yoktu henüz. Sadece bir garip misafir gelmişti, o kadar.

Fakat Muhacir Hafız Ahmed'in ruhu, müjdeyi sezmişti.

“Allah bizim başımıza bir devlet kuşu kondurdu” diyordu hanımına.

Mütevazi bir ev, mütevazi insanlar, bir küçük oda, bir kutlu misafir.

Tarih yazmak için bunlardan başka neye ihtiyaç var?

“Yüz dost kadar kıymetli”

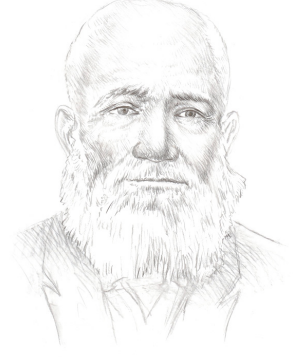
“Ben hem garip, hem misafirim. Benim istirahatimi temin etmek köyün borcu idi. Bu köy namına Cenab-ı Hak Sıddık Süleyman'ı ve Mustafa Çavuş'u ve Muhacir Hafız Ahmed'i ve Abdullah Çavuş'u bana ihsan etti. Ben de Cenab-ı Hakka şükrediyorum. Bunlar, bana yüzer dost kadar kıymetli göründüler, vatanımı bana unutturdular. Gurbet ve misafirlik elemi bana çektirmediler. Bunların yüzünden ben, bu köyün hayatta ve vefat edenleriyle alâkadar olup, onlara her zaman dua ediyorum.”

“Kabri de evi gibi Nurlarla dolsun”

“Sekiz sene çoluk ve çocuğuyla sadakatle bana hizmet eden; ve evlâd ve ahfad ve refika ve damatlarıyla Nurlara ciddî çalışan; ve ders ve vaazlarını bütün Nurlardan veren; ve vefatından on dakika evvel dünyaca en ehemmiyetli vasiyeti, kendinin Nur Risalelerini tekmil için Şamlı Hafıza rica eden . . . merhum Muhacir Hafız Ahmed'in (r.h.) dünyadan göçmesi, aynen Abdurrahman gibi beni çok sarstı, ağlattırdı.”

“Ahabab ve talebe ve ihvanlarıma beyan ederim ki:

“Barlalı Muhacir Hafız Ahmed Efendinin bana karşı ettiği hizmet çok

kıymettardır. Gurbet ve nefiy zamanımda, kardeşimden daha ziyade şefkat ve fedakârlık göstermiştir. O zat, çoluk çocuğuyla, lââyık olmadığım öyle samimî, hasbî bir hürmet etmiştir ki, eğer muktedir olsaydım bin altın mükâfat verirdim. Yalnız elimden bu gelir ki: Dergâh-ı İlâhîde niyaz ederim ki, Cenab-ı Hak, onu çoluk çocuğuyla dünya ve âhirette mesut etsin.

